

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo intelligendum sit illud Aug. Mala fieri bonu[m] est. E. F. [i.e. G]

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

vel nolle fieri, ne impotens esse videatur: sed tantum dicunt eum non velle mala fieri, ut non auctor, sed permisso malorum monstretur. Vnde & Euang. ubi ostendit Deum auctorem esse omnium bonorum, dicens, omnia per ipsum facta sunt: consequenter malorum auctorem esse negat dicens: Et sine ipso factum est nihil, id est, peccatum: Non dixit per eum factum esse, vel eo nolente & inuitio, sed tantum sine eo, id est, sine eius voluntate fit peccatum. Non ergo Deo volente vel nolente, sed non volente sunt mala: quia non subsistit Dei voluntati, ut malum fiat vel non fiat: sed ut fieri sinatur, quia bonum est sinere mala fieri: & utique volens sunt nonvolens mala, sed volens sinere sinit ut ipsa fiant: quia nec mala sunt bona, nec ea fieri vel esse bonum est.

Quomodo intelligendum sit illud Aug. mala fieri bonum est.

G August. ad p. incipit cap. 96. in Ench. h.

Quod vero Aug. ait, Mala fieri bonum est, nec finerentur mala ab omnipotenti bono fieri, nisi hoc esset bonum, ut ea essent, ea ratione dictum liquid faceret. Vnde Aug. in eodem li. Ench. aperte c. 11. in 10. 3. indicans praedictorum verborum esse talen intelligentiam ait: Deus omnipotens, cui rerum est summa potestas, cum summè bonū sit, nullo modo fineret aliquid mali esse in operibus suis, nisi usque adeo esset omnipotens & bonus, ut beneficeret etiā de malo. Item in eodē: Melius indicauit Deus de malis bona facere, quā mala nulla permettere. Ex hoc itaq; sensu dictū est acverū est, bonū est mala fieri, qā ex malis quā sunt, bonis (qui secundum propositum vocati sunt sancti) accidit bonitas, i. utilitas. Talibus enim (vt ait Apost.) in bonum cooperantur omnia etiam mala, qā eis prosunt, quā aliis facientib⁹ obsunt. Vnde etiā aliquan-

Hieron. ad illud. V. & homini illi per quæfi-
l. us hominis tradetar.
Marc. 14.

Iiquando in scriptura legitur malum appellari bonum; ut Hieronym. super Marcum: Malum, inquit, Iudæ bonum fuit, scilicet nobis: nec si bonum est illi vel illi, inde sequitur quod simpliciter bona non fit; propriè enim ac simpliciter bonum est, quod in se& facti enti bonum est.

Quadripartita est boni acceptio.

Est enim aliquid quod in se bonum est, & cui sit sed non est bonum facienti, ut cum subueniatur pauperi, sed non propter Deum; & aliquid bonum in & se facienti, sed non ei cui sit, ut cum veritas propter Deum alicui non obedienti predicatur, & aliquid in se& facienti, & ei cui sit bonum, ut cum veritas predicatur propter Deum credenti. Unde Apost. Bonus odor sumus Deo, aliis odor vita, aliis odor mortis. Est autem aliud, quod nec in se bonum est, & facienti nocet, & damnat, nisi peniteat, ut malum: valet tamen ad aliquid. Ut enim ait Aug. in Ench. Asumme & æqualiter, nec immutabiliter Trin. bona creata sunt omnia: nec sumimè, nec equaliter, nec immutabiliter bona, sed tamen bona etiam singula. Si mul vero vniuersa valde bona; quia ex omnib. consistit vniuersitatis ad mirabilis pulchritudo. In qua etiā illud quod malum dicitur, bene ordinatum, & loco suo positum eminentius commendat bona, ut magis placent & laudabiliora sint, dum cōparantur malis. Quod mala vniuersitati valent & facientibus sua propria vel patientib. salienat prosunt, electis tamen.

Hinc patet quod ex malis quæ sunt aliquid provenit bonum, dum bona magis placent, & laudabiliora existunt. Ipsi etiam facientibus, ex malis quæ faciunt interdum bona proueniunt, si secundum propositum vocati sunt sancti. Talibus enim Aug. c. 9. ad invenit August. in I. de correct. & gratia, vsque adeo mem. to. 7. De' omnia cooperatur in bonum, vt si qui horum deu-